

FINDING DORY

Een jaar nadat ze clown vis Marlin heeft geholpen zijn zoon Nemo te redden, begint de vergeetachtige blauwe vis Dory zich flitsen uit haar eigen jeugd te herinneren en herinnert zich dat ze van haar ouders is weg gezwommen. Hoewel ze een gevoel van familie heeft gevonden bij Marlin en Nemo, herinnert ze zich dat ze vroeger in de buurt van Californië woonde. Dory is vastbesloten om haar ouders te vinden, maar haar zoektocht zal zeer uitdagend zijn vanwege haar doordringende geheugenverlies op korte termijn, waardoor ze zich over het algemeen niets meer dan een paar seconden kan herinneren. Uiteindelijk omdat hij zich herinnert hoe slecht hij zich voelde toen Nemo verloren ging, is Marlin het ermee eens dat hij en Nemo Dory zullen vergezellen als ze haar ouders probeert te vinden.

Tijdens de transoceanische reis herinnert Dory zich steeds meer aan haar kindertijd. Ze is gescheiden van Nemo en Marlin, maar uiteindelijk bereikt ze het aquarium waar ze is geboren. In het aquarium schakelt ze de hulp in van oude en nieuwe vrienden om vele tentoonstellingen te verkennen in een poging haar ouders te vinden. Hoewel ze herenigd is met Marlin en Nemo, en een gemeenschap van blauwe vissen zoals zichzelf vindt - zelfs sommige die haar ouders kennen - zijn haar ouders er niet, en er wordt haar verteld dat men gelooft dat haar ouders zijn gestorven toen ze haar probeerden te vinden.

Dory is weer gescheiden van Marlin en Nemo, en vindt zichzelf in de open oceaan, waar ze zich iets herinnert wat haar ouders haar vertelden over hoe ze hen konden vinden. Ze vindt wel haar ouders, die al sinds de oceaan haar meenam, hardnekkig aan het werk zijn om haar te vinden. Dory is blij om bij haar ouders te zijn, maar herinnert zich dat Marlin en Nemo van haar zijn gescheiden; ze verklaart dat Marlin en Nemo ook familie van haar zijn, en dus verlaat ze haar ouders om Marlin en Nemo te vinden. Uiteindelijk slaagt Dory erin om Marlin, Nemo, haar ouders en enkele andere vrienden samen te brengen, en ze besluiten een nieuw, gemeenschappelijk leven te beginnen. Als de film eindigt, wordt Dory omringd door haar hele familie - haar oorspronkelijke ouders en de vrienden die familie van haar zijn geworden.

De adoptie-aansluiting

Dory verloor haar familie nadat ze was weggezogen door een onderstroom in het water. Ze heeft het moeilijk om ze te herinneren, en voelt zich een beetje schuldig dat ze, ze verloren heeft. Op een gegeven moment erkent ze dat ze niet meer weet waar ze is opgegroeid. Ze gelooft wel dat ze haar ouders zal herkennen omdat ze op haar zullen lijken. Ze geeft aan dat ze hen erg mist en besluit dat ze hen moet vinden. Ze vraagt zich af of ze nog steeds van haar zullen houden, omdat ze zich verantwoordelijk voelt voor het verlies van hen, maar ze hoopt dat ze hebben gewacht en met verlangen uitkijken naar haar terugkeer. Kijkers die geadopteerd zijn of die pleegzorg hebben ervaren, kunnen met veel van Dory's gevoelens herkenning in vinden: verlangen naar biologische ouders, ongegronde schuldgevoelens over de omstandigheden die hebben geleid tot hun scheiding van biologische ouders, een gevoel van controleverlies, een gevoel van verwarring en chaos, en dromen van een gelukkig weerzien. Als Dory haar ouders vindt, laat ze hen weten dat Marlin en Nemo ook haar familie zijn geworden, en samen maken ze een nieuw begrip van familie, waar iedereen die Dory is gaan liefhebben en verzorgen deel van uitmaakt.

Ook al denkt Dory niet constant aan haar kindertijd, de herinneringen zitten allemaal in haar hoofd en bepaalde gebeurtenissen triggeren haar om ze te herinneren. Als Dory zich afvraagt of haar ouders haar wel willen zien, verzekeren haar vrienden haar dat ze dolgelukkig zullen zijn om haar te zien. Haar vrienden zijn erg behulpzaam. Als ze haar ouders ontmoet, zijn ze echt in extase.

Uitdagingen

Dory dwaalt af van Marlin en Nemo - en raakt van hen gescheiden - als Marlin Dory's gevoelens kwetst met wat onzorgvuldig gekozen woorden. Nemo herinnert Marlin voortdurend aan zijn onaangename woorden.

Sommige kinderen vinden het misschien erg moeilijk om jonge, hulpeloze Dory van haar ouders te zien weggezogen worden, en dan alleen te zien rondzwerven en vreemden om hulp te vragen. Ze kunnen het ook erg treurig vinden als Dory ontmoedigd raakt en begint te geloven dat ze haar ouders niet zal vinden. Ze kunnen het ook pijnlijk vinden als Dory haar ouders meermaals tegenkomt, maar op het laatste moment teleurgesteld wordt. Het is erg triest om haar te horen zeggen dat ze te laat was en dat ze geen familie heeft. Ze beschrijft zichzelf zelfs als volledig als wees en zegt dat ze iedereen heeft verloren.. Hoewel de film een happy end bereikt - en Dory vindt haar ouders wel - kan de emotionele achtbaan moeilijk zijn voor sommige kijkers met een levensechte parallele ervaring.

Nemo vraagt zich hardop af of het feit dat Dory haar ouders vindt, betekent dat hij en Marlin afscheid van haar moeten nemen. Marlin denkt in eerste instantie dat het dat zal betekenen, maar dat blijkt niet zo te zijn.

Eén personage suggereert onvriendelijk dat Dory waarschijnlijk haar familie is kwijtgeraakt vanwege haar slechte geheugen. Dory heeft geworsteld met zelftwijfel of ze zichzelf ook de schuld moet geven. Maar gelukkig kan Dory, wanneer de schuld door een externe bron wordt gepresenteerd, deze aanvechten. Haar antwoord is sterk: ze zegt dat het verkeerd is om te zeggen dat ze iemand zou verliezen van wie ze houdt.

Zwakke punten

Eén personage suggereert dat Dory gewoon een paar vissen moet uitzoeken die op haar lijken en doen alsof ze haar ouders zijn.

Aanbevelingen

Het vinden van Dory heeft een aantal moeilijke scènes met betrekking tot ouderverlies en zelfverwijt die voor sommige kijkers moeilijk zouden kunnen zijn, maar het algemene thema lijkt positief en inclusief te zijn voor adoptiegezinnen; je familie zal je nooit vergeten, en als je twee families hebt, vervangt het ene niet het andere - ze kunnen allebei je familie zijn.

Ouders moeten ervoor zorgen dat hun kinderen de harde delen aankunnen. Dory's teleurstellingen en verdriet zullen moeilijk zijn voor sommige kinderen. Vooral als je adoptiekind al op latere leeftijd opgenomen werd in je kind. De herinneringen kunnen net zoals bij Dory eerst vaag en afwezig zijn, maar door omstandigheden zoals deze film getriggerd worden.

Vragen voor discussie

Nu Dory haar ouders Charlie en Jenny heeft gevonden, zijn Marlin en Nemo ook nog steeds haar familie?

Waarom heeft Dory besloten om te proberen haar ouders te vinden?

Hoe denk je dat Marlin en Nemo zich voelden toen ze Dory hielpen haar ouders te vinden?

Mis je ooit je eerste familie? Als je kon kiezen wie je elke dag zag, wie zou je dan zien?

Hoe voel je je als je leven niet precies overeenkomt met hoe je droomleven eruit zou zien? Welke delen van je leven maken je verdrietig? Welke delen maken je gelukkig?

Maak je je wel eens zorgen over het vergeten van mensen die belangrijk voor je zijn? Hoe kunnen we ervoor zorgen dat onze familie zich iedereen herinnert waar we om geven? (Dit is een goede gelegenheid om foto's te verzamelen of te tekenen en weer te geven van iedereen van wie je kind houdt, om wie het geeft en die familie overweegt, en ouders kunnen ook meedoen, inclusief mensen die ze liefhebben en die ze hebben verloren aan de dood of afstand, om te helpen laten zien dat hoewel adoptie uniek is, de ervaring van de scheiding van geliefden iets is dat je tot op zekere hoogte kunt begrijpen).

Dory heeft soms het gevoel dat het haar schuld is dat zij en haar ouders zijn gescheiden. Hoe zou je haar helpen te beseffen dat het niet haar schuld is? Geef je jezelf ooit de schuld van iets dat misschien niet jouw schuld is?

